



Обичамъ я!

Обичамъ зимата студена,
Кога е въ бѣла тя прѣмѣна,
Защото тъй е по-красива
И дивна—сѣща самодива!
Коситѣ нейни свѣтлозлатни,
Очитѣ ѝ съ лѣжи богати,
Странитѣ ѝ алени отъ мразъ—
О, какъ я много обичамъ азъ! . . .

Люб. Бобевски.

Пожаръ въ село.

(Истинска случка)



анѣ, танѣ“, избучаха двѣ пушки
въ нощната тъмнина. Кучетата лав-
наха и жално завиха.

„Тичайте“ . . . прогърмѣ дебелъ
мѣжки гласъ, който се понесе по-
цѣлото село отъ силния вѣтрѣ.

Църковната камбана заудрѣ и
гласа ѝ се страшно носѣше изъ тъм-

ната нощъ . . .